

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 103/10
Λουξεμβούργο, 12 Οκτωβρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-45/09
Rosenbladt κατά Oellerking Gebäudereinigungsges. mbH

Η αυτοδίκαιη λύση της συμβάσεως εργασίας λόγω συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως δεν έχει αναγκαστικώς τον χαρακτήρα διακρίσεως

Στη Γερμανία, ο νόμος περί ίσης μεταχειρίσεως (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz) ορίζει ότι οι ρήτρες περί αυτοδίκαιης λύσεως των συμβάσεων εργασίας λόγω συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως του μισθωτού δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας. Κατά τη γερμανική νομοθεσία, η δυνατότητα συνολομολογήσεως ρητρών αυτού του περιεχομένου μπορεί να παρέχεται στους κοινωνικούς εταίρους και να τίθεται σε εφαρμογή μέσω συλλογικής συμβάσεως εργασίας.

Η G. Rosenbladt απασχολούνταν επί 39 έτη ως υπάλληλος καθαρισμού. Η σύμβαση εργασίας της λύεται, σύμφωνα με όσα ορίζει η συλλογική σύμβαση στον τομέα του βιομηχανικού καθαρισμού, στο πέρας του μηνός κατά τον οποίο αυτή μπορεί να ζητήσει σύνταξη γήρατος, ήτοι το αργότερο στο πέρας του μηνός κατά τον οποίο θα συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας της. Μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας της, δηλαδή του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, ο εργοδότης της κοινοποίησε τη λύση της συμβάσεως εργασίας της. Η G. Rosenbladt άσκησε αγωγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, του Arbeitsgericht Hambourg (δικαστήριο εργατικών διαφορών), ισχυριζόμενη ότι η λύση της συμβάσεως εργασίας της αποτελεί διάκριση λόγω ηλικίας.

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσία να διευκρινιστεί εάν η λύση της συμβάσεως εργασίας λόγω συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως είναι συμβατή με την απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας την οποία επιβάλλει η οδηγία 2000/78/EK¹.

Στην απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο διαπιστώνει, κατ' αρχάς, ότι η ρήτρα περί αυτοδίκαιης λύσεως των συμβάσεων εργασίας λόγω συμπληρώσεως του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως συνιστά διαφορετική μεταχείριση ευθέως συνδεδεμένη με την ηλικία. Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εξετάζει εάν ενδεχομένως δικαιολογείται τέτοια διαφορετική μεταχείριση.

Συναφώς, το Δικαστήριο εκτιμά ότι με το μέτρο αυτό δεν καθιερώνεται δεσμευτικό πλαίσιο υποχρεωτικής συνταξιοδότησεως, αλλά τρόπος λύσεως των σχέσεων εργασίας συναρτώμενος προς τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησεως, ανεξαρτήτως των περιπτώσεων παραιτήσεως ή απολύσεως.

Όσον αφορά τον επιδιωκόμενο με την επίμαχη ρύθμιση σκοπό, το Δικαστήριο σημειώνει ότι ο μηχανισμός αυτός στηρίζεται στην εξισορρόπηση παραγόντων πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής, δημογραφικής και/ή δημοσιονομικής φύσεως και εξαρτάται από το εάν θα επιλεγεί να παραταθεί η διάρκεια της ενεργού απασχολήσεως των εργαζομένων ή αντιθέτως να προβλεφθεί πρόωρη συνταξιοδότησή τους.

Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι τέτοιες ρήτρες περί αυτοδίκαιης λύσεως αποτελούν, από μακρού, τμήμα του εργατικού δικαίου πολλών κρατών μελών και χρησιμοποιούνται ευρέως στις σχέσεις εργασίας. Οι ρήτρες περί αυτοδίκαιης λύσεως των συμβάσεων εργασίας, καθόσον εξασφαλίζουν στους εργαζομένους σταθερή ως ένα βαθμό απασχόληση και, μακροπρόθεσμα, καθορισμένη ημερομηνία συνταξιοδότησεως και συγχρόνως παρέχουν στους εργοδότες περισσότερη ευελιξία για τη διαχείριση του προσωπικού τους, αποτελούν το προϊόν σταθμίσεως μεταξύ αποκλινόντων,

¹ Οδηγία 2000/78/EK του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16).

πλην όμως θεμιτών συμφερόντων και εντάσσονται εντός ενός περίπλοκου πλαισίου σχέσεων εργασίας, στενά συνδεδεμένο με πολιτικές επιλογές σε ζητήματα συντάξεων και απασχολήσεως. Οι σκοποί αυτοί πρέπει, κατ' αρχήν, να λογίζονται ως δικαιολογούντες «αντικειμενικά και λογικά», «στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου», όπως ορίζει η οδηγία 2000/78, διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας την οποία καθιερώνουν τα κράτη μέλη.

Στη συνέχεια, το Δικαστήριο εκτιμά ότι προφανώς δεν στερείται λογικής για τις αρχές και τους κοινωνικούς εταίρους ενός κράτους μέλους να θεωρούν ότι οι ρήτρες περί αυτοδίκαιης λύσεως μπορούν να είναι πρόσφορες για την επίτευξη των ως άνω θεμιτών σκοπών. Το Δικαστήριο παρατηρεί συναφώς ότι η εφαρμοζόμενη στην G. Rosenbladt ρήτρα δεν συναρτάται αποκλειστικώς προς ορισμένη ηλικία, αλλά λαμβάνει υπόψη και το γεγονός ότι στους ενδιαφερόμενους χορηγείται οικονομικό αντιστάθμισμα υπό τη μορφή συντάξεως γήρατος, και δεν παρέχει στους εργοδότες τη δυνατότητα μονομερούς καταγγελίας της σχέσεως εργασίας. Επιπλέον, το συμβατικό θεμέλιο του μηχανισμού παρέχει μη αμελητέα ευελιξία για την εφαρμογή αυτού, καθόσον οι κοινωνικοί εταίροι μπορούν να λάβουν υπόψη τη γενική κατάσταση της σχετικής αγοράς εργασίας και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων θέσεων εργασίας. Επιπλέον, η γερμανική νομοθεσία επιβάλλει πρόσθετο περιορισμό, καθόσον οι εργοδότες υποχρεούνται να ζητούν από τους εργαζόμενους να αποδεχτούν ή να επικυρώσουν κάθε ρήτρα περί αυτοδίκαιης λύσεως μιας συμβάσεως εργασίας λόγω συμπληρώσεως ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως το οποίο είναι κατώτερο από το γενικό όριο ηλικίας συνταξιοδοτήσεως. Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά το γερμανικό δίκαιο, απαγορεύεται άρνηση θέσεως απασχολήσεως για λόγο συνδεδεμένο προς την ηλικία σε πρόσωπο που επιθυμεί να συνεχίσει την επαγγελματική του δραστηριότητα μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως, είτε η άρνηση προέρχεται από τον πρώην εργοδότη είτε από τρίτο.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι **η οδηγία 2000/78 δεν αποκλείει ρήτρα περί αυτοδίκαιης λύσεως των συμβάσεων εργασίας λόγω συμπληρώσεως ορίου ηλικίας συνταξιοδοτήσεως των μισθωτών, όπως αυτό το οποίο καθορίζεται στη Γερμανία με τη συλλογική σύμβαση εργασίας στον τομέα του βιομηχανικού καθαρισμού.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106